

отпъкана пжтечка; високъ снѣгъ по коловетѣ и по леситѣ надѣсно. Ручеи; ядохъ виенски саламъ и ломски хлѣбъ и пихъ студена вода и топѣхъ прѣсенъ снѣгъ въ устата си. Отъ едно мѣсто се отвори разкошна гледка на равнината къмъ северъ, Берковско, Ломско, по-нататѣкъ равнина безъ снѣгъ, червеникава (орница), по-близката покрайнина е заснѣжена, чудесна синя пѣра надъ снѣга; въ равнината на ССИ група заснѣжени, осамотени върхове (Пастрина); лѣтно време отъ тукъ се виждала и Влашката равнина; въ далечината свѣти слънце.

Тѣсна долина — изворитѣ на Бѣрзя надѣсно въ лесистъ кжтъ. Последнитѣ остри серпентини, ужасенъ студъ. Непрекжнато ялѣ ялѣ иде отъ дълбочината, моитѣ воловари и турци съ 6 вола, които теглятъ изоставената кола съ печкитѣ. Най-после стигаме снѣжна поляна, равна, Passhöhe [седловината] (1500 метра), налѣво въ нѣкакъвъ си долъ имало развалина „Дорукъ караулу“ съ 4 кули, разрушена; надѣсно пощенска станция и Петровханъ — като ескимошки wigwam [колиба], отзади надѣсно и налѣво на най-високия връхъ 2 табии.

Тъкмо е 11 часътъ. Доброто еврейче поржча за мене кафе. Голѣма ратайска стая вжтре въ механата, въ нея дървена ограда, гдето е ханджията съ печката и сждоветѣ. Екстра стая по-горе отъ страна; трѣбва да внимавашъ за главата си; грозни одѣри вжтре и прѣкомѣрно мръсни сланици; една хрома масичка, на прозореца два лика на князь Александъръ. Ядохъ пиле, трѣбваше да го соля (бѣше неосолено), рѣжехъ съ една костурка, похапвахъ мекъ хлѣбъ и пиехъ ледена вода; content. Черногоореца, тукашния пощенски писаръ, не видѣхъ. Селянитѣ воловари се сбогуваха съ подаване на ржка, „сбогомъ, братушко“, поискаха отъ мене още нѣщо „за кръчма“, дадохъ имъ половинъ рубла; софийскитѣ ханджия ги смѣри за тази имъ постѣпка. Отпжтувахме. Голѣма мъгла падна при заминаването. Вървимъ нагоре и надолу. Нова покрайнина — изгледътъ е забуленъ отъ мъгла. Водитѣ текатъ къмъ Искрецъ и Темска. Спускаме се по каменисти безлесни равнини долу; шосето изцѣло е по-лошо, отколкото отъ другата страна. На много мѣста тепърва неотдавна е разширено, като е вдълбано въ скалата надѣсно.

Потеглихме на 12 часа. Единъ ханъ, предъ него множество жени (недѣленъ день) въ пѣстри народни носии, друго население. Кервани. Спуната е стрѣхата на файтона. Изгледътъ отъ страни. Налѣво долината на Искрецъ дълбока, равна, оголени склонове и равно тревисто дъно, стада и хора по него, вода не видѣхме; проломътъ къмъ Искъра. Следъ това нѣкаква си хълмиста мѣстность съ множество завои. По равнинщата на хълмоветѣ скоро слѣзохме въ долинитѣ, моно-